

Eind november 2013 werd de rascommissie Belgisch witblauw binnen VRV officieel geïnstalleerd. In deze serie stellen we de zes commissieleden voor die het Vlaamse witblauwstamboek adviseren in de opdrachten.

Deel 1: **Kristof De Fauw** (editie maart)

Deel 2: **Lieven Lameire** (editie april)

Deel 3: **Marc Raemdonck** (editie mei)

Deel 4: **Frank Steukers** (editie juni)

Deel 5: **Georges Van Laere** (editie juli)

Deel 6: **Bart Willems** (editie augustus)

De fokkerijgeschiedenis van 'de Bremberghoeve' uit Sint-Joris-Winge levert huidig bedrijfseigenaar Bart Willems enige notoriëteit op. Van de zes commissieleden die het Vlaamse witblauwstamboek adviseren, is hij de enige waarvan het bedrijf tot de 'historische wieg' van het Belgisch-witblauwras behoort. Op de Bremberghoeve wordt immers sinds het begin van de jaren vijftig in vorige eeuw al aan fokkerij met het ras gedaan.

Het bedrijf behaalde in 1954 al een nationale kampioen te Vilvoorde met Amoureux de Haesenbergh. Meer recent in de geschiedenis behaalde de familie Willems met Diligence de Fozz de nationale titel te Brussel in 2004 en met Evangelista van de Bremberg (v. Arafat van de Bremberg) het Vlaams kampioenschap tijdens Agriflanders 2013. 'Ondanks het kleine aantal fokdieren hebben we in de laatste vijftien jaar met vijftientig verschillende dieren meer dan vijftig provinciale en regionale titels behaald.' Aan de ki-centra leverde het bedrijf verschillende stieren waaronder Praga Khan (v. Adajio) en heel recent Halifax (v. Lasso). Beide stieren voeren terug op dochters van de eigen gefokte stier Wellington van de Bremberg (v. Osborne). 'Wellington ligt met onder andere de vrouwelijke nazaten Davidoff en Banan-

Bart Willems wil met financiële ondersteuning het ambacht van fokker niet teloor laten gaan

Erkenning zoeken

Voor Bart Willems is raszuivere fokkerij een andere tak van sport dan vlees produceren. Fokbedrijven leggen de basis voor veeverbetering op de vleesveebedrijven. Daar moet voor de Vlaams-Brabander wat tegenover staan. Dat is nu niet het geval.

tekst **Guy Nantier**

arama van de Bremberg aan de basis van een heel succesrijke nafok,' geeft Bart Willems aan, 'maar Halifax is in mijn ogen het beste dier dat wij ooit gefokt hebben in mannelijke lijn.'

Spoeling wordt dun

Bart Willems (41) is de vierde generatie die op het bedrijf aan zet is. Hij heeft het niet zo begrepen op computers en cijfers, tenminste als het over fokkerij gaat. 'De witblauwfokkerij is niet alleen mé t en ín cijfers te vatten. Zeker, cijfers moeten er zijn voor de vleesveehouders, de vleesproducenten zeg maar. Maar fokkerij is een andere tak van sport. Fokkerij is het samenbrengen van de beste genen. Daarvoor heb je creativiteit nodig op basis van inzicht in koefamilies. Die creativiteit mist een computer. Die kan alleen maar snel en repetitief rekenen.' De fokker geeft terzijde aan dat op het bedrijf het stieradviesprogramma van CRV louter ter informatie wordt gebruikt. 'Gewoon om te vergelijken. Maar ik heb hier nog nooit of te nimmer een

paring gemaakt of niet gemaakt op basis van het advies. Als een paring uitgedacht wordt, gebruik ik mijn vader als sparingspartner. Die is mijn computer.'

Op de Bremberghoeve schuwen ze 'een beetje' inteelt niet. 'Vroeger gingen we daar veel verder in om bepaalde eigenschappen vast te leggen. Vandaag de dag zijn we daar voorzichtiger in geworden vanwege de zeven, nu acht, genetische defecten.' Niettemin pleit Bart Willems voor volledige transparantie als het over publicatie gaat van deze genetische mutaties. 'Alleen is er ook een andere kant van de medaille. Dat moet iedereen die niet registreert, beseffen. De spoeling naar een vererver "vrij van zonden" wordt dermate dun dat we het risico lopen dat het kind met het badwater wordt weggegooid. En dat kan toch niet de bedoeling zijn in het beste vleesras ter wereld.'

De missie van Bart Willems en zijn engagement in de commissie is glashelder: fokkers krijgen niet de erkenning die ze verdienen en dat moet gekeerd worden.

De Bremberghoeve behaalde al in 1954 een nationale kampioen

Halifax is een kleinzoon van de eigengefokte Wellington

St. Joris Winge

Leeftijd:	41
Activiteiten:	fokkerij en vleesgroothandel
Bedrijfsareaal:	22 ha (mais, graan en weiland)
BWB-fokkerij sinds:	1954
Aantal kalvingen:	30
Fokdoel:	gezonde en maximaal bespierde dieren
favoriete koe:	Davidoff van de Bremberg (v. Wellington)

'Witblauwfokkerij is nooit alleen mét én in cijfers te vatten'

'Door deze miskenning dreigt het ambacht van fokker verloren te gaan', zegt hij overtuigd. 'Nochtans leggen wij fokkers de basis van onder andere ki-vererers en dekstieren die in een later stadium veeverbetering op de bedrijven mogelijk maken. Zelfs indien in de toekomst in het labo embryo's aangemaakt kunnen worden op basis van dna-profielen, men zal altijd beroep moeten doen op de beste koeien en stieren uit de fokbedrijven.'

Behoud keuringen prioritair

En om de basis te kunnen leggen is een betrouwbare vergelijking van het fokmateriaal via keuringen een absolute noodzaak, vindt Willems. 'Het handhaven ervan is voor mij een topprioriteit, inclusief het zoeken naar een financiële ondersteuning voor de deelnemers. Ik roep maar wat: een kleine bijdrage bijvoorbeeld van elke veehouder voor elk geboren kalf moet toch wettelijk te realiseren zijn. Daar gaat geen enkel bedrijf van omvallen toch? Of een bijdrage voor elk rund aan de slachthaak. Voor promotiedoeleinden van Vlam lukt het wel. Iedereen vaart wel bij ons werk.'

Juryleden kunnen volgens Bart Willems enkel en alleen een betrouwbare klassering opmaken wanneer het jurylid zelf op regelmatige basis fokmateriaal uit de eigen fokkerij voorstelt. 'En dan heb ik het nog niet over het sociale aspect van keuringen gehad. Mensen uit de sector bij mekaar brengen, in tijden waar het individualisme hoogtij viert, is er een nobeler opdracht?' |

Evangelista, kampioene Agriflanders 2013

